

Válasz

Hutlassa Tamásnak

VISSZHANG - LX. évfolyam, 20. szám, 2016. május 20.

Köszönöm Hutlassa Tamás kiigazítását: igaza van, írásomban ok nélkül tulajdonítottam két filmet a Filmalap forgatókönyvírói műhelyének. Tévedésemre némi magyarázat lehet, hogy a *Kaméleon* forgatókönyvírója később a Filmalap forgatókönyvíró-fejlesztési igazgatója s egyszersmind az ötfős döntőbizottság tagja lett, őt ez utóbbi minőségében ugyane film rendezője váltotta fel, aki a forgatókönyv-fejlesztési grémium tagja is, ezért némi okkal kötöttem nevüket az MNFA forgatókönyvírói műhelyéhez. A tévedésért az érintettektől és az olvasóktól elnézést kérek.

Ezzel a lovagiasság szabályai szerint le is zárhatnánk az ügyet, ha ez a tévedés nem indítaná Hutlassát arra, hogy belőle a Filmalap iránti „*múlthatatlan gyűlöletemet*” olvassa ki. Mivel feltételezett indulataim aligha képezhetik értelmes vita tárgyát, maradok a szikár tényeknél. Az elmúlt évben, azaz tavaly május óta hat, a Filmalap által támogatott magyar filmről írtam. Ebből háromról egyértelműen elismerően (*Saul fia*, *Anyám és más futóbolondok a családból*, *Szerdai gyerek*), egyről fenntartásokkal bár, de elismerően (*Tiszta szívvel*), s kettőről elutasítóan (*Víkend*, *Veszettek*). Ha az előző éveket nézzük, ennél is jobb az arány. Idén februárban négy magyar filmnek adtam át, örömmel, a Filmkritikusok Díját, mind a négyet a Filmalap támogatta. Hol itt a gyűlölet?

Nem tudni, miért, de Hutlassa vitatja azt az állításomat is, mely szerint a *Tiszta szívvel*ről megjelent kritikák visszatérő szólama, hogy végre egy színvonalas magyar műfaji film, zsánerfilm, akcióvígjáték született. Ezt sehol nem leli, írja, ami elég különös, mert szinte minden bírálatban előbukkan. Lehet, nem csak a „végre” szót kellett volna beütnie a keresőbe, hanem az írások tartalmára is figyelnie. Segítek:

„Ide nekünk a magyar zsánerfilmet, mondogatjuk jó ideje, ám miközben ezt mondogatjuk, igazából olyasmi mozira várunk, mint amilyen Till Attila második nagyjátékfilmje. Nem vagyunk végre hülyének nézve.” (*Revizor online*)

„Bevallom, eddig kissé megmosolyogtam azokat a szónoklatokat, melyek a magyar film megújulása kapcsán azt prognosztizálták, képesek leszünk nemzetközi szintű zsánerműveket készíteni... Ezek mind a hollywoodi kézikönyvek alapján kieszkábált mértani gyakorlatok voltak. Till Attila viszont elegáns könnyedséggel oldja meg a lehetetlen missziót.” (*nol.hu*)

„A film egy, a magyar filmgyártásban elég mostohán vagy inkább sehogy sem kezelt műfaj, a könnyedebb akcióvígjátékok renoméját állítja vissza.” (*hvg.hu*)

„*Panaszkodunk, hogy kéne a jó magyar közönségfilm? Hát itt van.*” (*filmesblog.hu*)

Végül: Hutlassa riasztónak tartja, amikor azt akarom megmondani, hogy mi a gagyi. Nos, ha őt riadalommal tölti el, hogy a kritikus teszi a dolgát, azon nem tudok segíteni.